

CHÙM THƠ 301
CN 3 VỌNG A
11-12-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu (Mt 11, 2-11)

Khi ấy, Gioan ở trong ngục nghe nói về các việc làm của Chúa Kitô. Ông sai môn đệ đến thưa Ngài rằng: "Thầy có phải là Đấng phải đến chẳng, hay chúng tôi còn phải đợi Đấng nào khác?" Chúa Giêsu bảo họ: "Hãy về thuật lại cho Gioan những gì các ông nghe và thấy: người mù được thấy, người què đi được, người phong hủi được khỏi, người điếc được nghe, người chết sống lại, và tin mừng được loan báo cho kẻ nghèo khó; và phúc cho ai không vấp ngã vì Ta".

Khi những người được sai đến đã đi rồi, Chúa Giêsu liền nói với đám đông về Gioan rằng: "Các ngươi đi xem gì ở hoang địa? Một cây sậy phát phơ trước gió ư? Vậy các ngươi đi xem gì? Một người ăn mặc lả lướt ư? Nhưng những người ăn mặc lả lướt thì ở nơi cung điện nhà vua. Vậy các ngươi đi xem gì? Một tiên tri ư? Phải, Ta bảo các ngươi, và còn hơn một tiên tri nữa. Vì có lời chép về ông rằng: 'Này Ta sai sứ thần Ta đi trước mặt con, để dọn đường sẵn cho con'. Ta bảo thật các ngươi, trong các con cái người nữ sinh ra, chưa từng xuất hiện một ai cao trọng hơn Gioan Tẩy Giả; nhưng người nhỏ nhất trong nước trời còn cao trọng hơn ông".

Đó là lời Chúa.

GÃ TUẦN PHIÊN

KÌA CHÚA ĐẾN

(x. Is 35, 1-6a)

Hoang địa khô cần mừng vui hơn hờ
Cõi tịch liêu, huệ mới, nở xinh tươi
Li ban, Car-mel, Sa-ron dâng lời
Thầy thìn thấy vinh quang trời cao cả

Mạnh mẽ lên những bàn tay rời rã
Vững vàng lên đầu gối đã mỏi mòn
Can đảm lên, đừng sợ hãi, nhát gan
Chúa sẽ đến đem hồng ân cứu độ

Kìa người mù nhìn thấy công trình Chúa
Kẻ què kia vui nhảy múa như nai
Người điếc lác, nghe được bằng đôi tai
Khách tha hương nói dài về cố quận

Lời ngợi khen khắp nơi nơi vang rộn
Nổi vui mừng tràn muôn chốn dương gian
Không còn buồn sầu, rên xiết, than van
Vì Chúa đến mang bình an hạnh phúc

Hồn tôi hồi cõi hoang tàn, tủi nhục
Nở hoa tin lòng Chúa xót, Chúa thương
Hoa thành tâm sám hối thật khiêm nhường
Hãy hát lên ngợi mừng Ôn Cứu Độ...

Gã Tuần Phiên, 05-12-2016

SION, VUI LÊN EM !

(CN 3 Vọng A, 2016)

Si-on oi, hãy mừng vui lên nhé
Sắc hương em nay mỹ lệ diệu huyền
Ánh huy hoàng tự cõi thánh linh thiêng
Điểm trang em nên nguyên tuyền rực rỡ

Người yêu nhau đã nghìn năm nhưng nhớ
Mong tương phùng, chờ hạnh ngộ giao duyên
Ai bảo em mãi cô độc niềm riêng
Kìa Người đến, Đấng Tình Quân khả ái

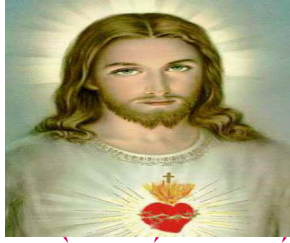
Ngời sáng lên thôi mắt mi buồn dại
Nụ xuân nồng xua tím tái bờ môi
Ứng hồng lên đôi má thắm ơn trời
Nhảy nhót đi giữa vòng đời xanh ngát

Đã hết rồi, ngày mây trôi, bèo dạt
Đã xa rồi những phiêu bạt lưu linh
Cũng chẳng còn mùa ế ẩm linh đình
Vì Người đến xe môi tình diệu vợi

Chỉ trong Người em thỏa lòng mong đợi
Không phải chờ một ai khác nữa đâu
Đề từ nay, cho đến tận ngàn sau
Em cùng Người, là của nhau mãi mãi

Gã Tuần Phiên, 07-12-2016

CHỈ MỘT ƯỚC

*“Thầy là Đấng phải đến, đã đến chẳng
Hay chúng tôi còn phải đợi Đấng khác?” (Mt 11, 2)*

Con tưởng mình đã tin yêu phó thác
Vào Đức Giê-su, duy nhất, trọn đời
Hóa ra là chỉ đóng kịch mà thôi
Bởi lòng con hoài mong chờ ai khác

Chúa của con, là kim cương, vàng bạc
Là hư danh, là lạc thú trần gian
Con tìm vui trong đồ nát, điều tàn
Mà cảm cúi, tiêu tan ngày vắng vỏi

Chúa của con, là hồng nhan sáng chói
Là lụa là, là le lối, se sua
Là lòng kiêu căng mấy thửa chưa vừa
Là bóng bầy, là đong đưa, lơ lả

Chúa của con một gian trần rộng quá
Mà không làm no thỏa dạ khát khao
Ngày qua ngày cứ ốm yếu xanh xao
Còn đọng lại nỗi ưu sầu vô tận

Hết tháng linh đình, cùng ngày lặn đạn
Lá vàng rơi, cành khô vắng trông trông
Mà lòng con vẫn tìm chúa vu vơ
Nơi thực tại đã cuối mùa trần thế

Chúa đến rồi đem niềm vui trọng thể
Cho kiếp người khô sỏi lệ, bể dâu
Sao con còn mong đợi Chúa nơi đâu
Để chúc lấy khổ đau dài muôn thuở

Đấng Phải Đến, đã đến rồi, hãy nhớ
Chỉ mình Người, đã đủ trọn niềm vui
Thôi khát khao những chóng vánh trần đời
Chỉ một ước tin yêu Người muôn thuở...

Gã Tuần Phiên, 08-12-2016

M. SAO KHUÊ

CHÚA ĐẾN RỒI

(x. Is 35, 1-6a. 10, Mt 11, 2-11)

Người mù cầm bút làm thơ
Chữ rỗng lòng Chúa vô bờ khoan nhân
Người cầm hát khúc tri ân
Ca từ vất vả thâm tâm vui mừng
Người què nhảy múa tung bùng
Diệu đà quen thuộc nơi vườn Ê-đen
Tai người điếc bỗng vang rền
Âm thanh kỳ diệu không khen ơn trời
Khách tha hương, miệng tươi cười
Dù về cố quận xây đời bình yên
Si-on hương thánh diệu huyền
Trời cao đất thấp kết duyên ân tình
.....

Không còn sầu khổ điêu linh
Chỉ còn chính trực, công minh rạng ngời
Không còn nhất đảm rã rời
Chỉ còn mạnh mẽ của người khiêm nhu
Không còn áp bức, ngục tù
Chỉ còn công lý, tự do, hòa bình
Không còn kẻ chiến, người chinh
Chỉ còn huynh đệ chân tình ấm êm
Không còn thù hận ghét ghen
Chỉ còn vui vẻ, dịu mềm, khoan dung
Không còn tang tóc hải hùng
Chỉ còn sự sống vô cùng xinh tươi
.....
Bởi vì Chúa đến kia rồi
Đem ơn Cứu Độ cho người lòng ngay

M. Sao Khuê, 05-12-2016

SA MẠC HỒNG

Sa mạc em, ngút ngàn xa
Bồng đầu rục rờ rừng hoa màu hồng
Bạt ngàn, trùng điệp, mênh mông
Giải giề sương nắng, đẹp nồng sắc hương

Có đâu là chuyện lạ thường
Nếu không ân huệ xót thương nhiệm màu
Tưởng đời hoang phế dài lâu
Nhưng không, ai đã bắt cầu giao duyên

Giấu chi hạt lệ tinh tuyền
Vui mừng cứ khóc hồn nhiên mới là
Trời thương sa mạc trở hoa
Thân em bỏ liễu đầy đà dễ yêu

Ai kia quên một buổi chiều
Vườn thiêng hóa cát tiêu điều bụi bay
Chỉ còn nhớ chuyện hôm nay
Yêu là yêu đắm, yêu say, yêu cuồng

Đón hoa từ cõi xót thương
Lòng em cung tiến chút hương nhạt nhòa
Cho người làm đẹp em ra
Xứng là công chúa Vua Cha mong chờ

Hồng lên em nhé, tình thơ...

M. Sao Khuê, 07-12-2016

XÓM VỌNG

Xóm ai vọng một mùa hồng
Thay mùa ảm thảm bên dòng kênh đen
Thay khu ổ chuột không đèn
Thay nhà nghĩa địa trắng lên rợn người

Xóm ai vọng tiếng nói cười
Thay câu than vãn, thay lời tủi thân
Thay ganh ghét, thay thù hằn
Thay hơn thua đủ tục tằn, điêu ngoa

Xóm ai vọng một mái nhà
Thay vuông gỗ rách ra hoa vách tường
Thay chăn, thay chiếu, thay giường
Thay com, thay áo, thay rương, thay hòm

Mấy mươi mùa vọng mỗi mòn
Đến nay bạc tóc hãy còn xa xôi
....

Con chưa can đảm vào đời
Mở đường Chúa đến tận nơi tội tàn
Niềm vui chẳng chịu chia san
Xóm ai còn mãi miên man vọng hồng...

M. Sao Khuê, 09-12-2016

HƯƠNG NAM

VUI LÊN NÀO !

(Isaia 35, 1-10, CN 3 Vọng A)

“Vui lên nào!
Hỡi sa mạc, và đồng khô cỏ cháy!
Hỡi đất hoang vu bấy năm tháng khô cằn
Kìa ánh huy hoàng của núi Li-băng
Chiếu ngời núi Car-men, đồng Sa-ron rục rở

Can đảm lên ! Hãy vui lên ! Đừng sợ !
Thiên Chúa của chúng ta đến đây rồi
Ngày Công Minh chính trực đã lên ngôi
Người giải thoát kiếp đời ai bị đất

Mắt người mù mở ra, tai người điếc nghe được
Kẻ què quặt sẽ nhảy nhót như nai tơ
Miệng lưỡi người câm sẽ cất tiếng reo hò
Ai sầu khổ khóc than sẽ tươi cười hoan lạc”

Lời ngôn sứ nghìn xưa còn đồng dạy
Vui lên em ! Chúa Cứu Thế đến rồi
Cõi lòng nào phủ trắng tuyết đơn côi
Hãy đón nắng tan mùa đông băng giá

Xác thân ơi thôi ngày buồn rệu rã
Vững vàng lên ơn phước lạ trào dâng
Tâm tư nào trĩu nặng gánh bản khoăn
Mau thanh thoát nhẹ nhàng ra đón Chúa

Hãy vui lên loài phù dung tàn úa
Sắc đẹp Người là muôn thừa cho em
Hãy hát lên cỏ hoang đại yếu mềm
Sức mạnh Người cho em thêm tuổi mới

Xin cho con tràn niềm vui diệu vợi
Tin nơi Người, Chúa Cứu Thế, cứu con!

Hương Nam

LÒNG EM HỖI !

Kìa sa mạc hoang vu bỗng nở hoa
Đất khô khô này mầm xanh cây lá
Lòng em hỡi, sao chưa điều mới lạ
Vẫn u buồn như thảm lụa sầu đông

Kìa người mù xem thấy những kỳ công
Kìa người điếc nghe cánh đồng lúa hát
Lòng em hỡi, sao vẫn hoài ngơ ngác
Chẳng thấy, chẳng nghe niềm hoan lạc dâng cao

Mái nhà tranh vách đất khói xông xao
Buồng ngực đá, tường vôi đèn le lói
Ai nức nở niềm vui nào diệu vợi
Chúa trong lòng đang nói những lời yêu

Quán ven đường con gió nhẹ liêu xiêu
Người lữ khách bữa cơm chiều cơ nhỡ
Quán và khách có điều chi rạng rỡ
Nhu kiếp người đang vỡ lở bình an

Lòng em hỡi! Sao lệ ứa chứa chan
Nhìn chưa thấy ánh thiều quang tình ái ?
Hãy bước xuống thu mình nên nhỏ lại
Mới ngộ ra điều vĩ đại dường bao

Chúa yêu ai lòng khiêm hạ khát khao
Mời Chúa đến dâng trao niềm cảm mến...

Hương Nam

HỒ GIANG A

XIN XÓA GIẤC MƠ ĐỜI

Sao không phải là Người ngồi trên ngai cao
Long mào uy nghi, cầm bào lộng lẫy
Sao không phải là Người cầm nia sàng sảy
Kê riu kê gốc cây toan đốn đổ mấy rừng khô

Sao không phải là Người như loan báo của tiên hô
Đấng Cao Trọng, Anh Minh, Đấng Cầm Quyền Sinh Tử
Lại là người rất đổi khoan dung dịu hiền nhân thứ
Chẳng có chỗ vui chọn nơi nghèo hèn khốn khổ lấy làm vui

Người có biết em đang trông đợi một Người
Phải là trang hùng anh, huy hoàng, uy dũng
Có lẽ nào giấc mơ đời nay tan tành vỡ mộng
Lại phải tiếp đón một người bước xuống giữa dân đen

Có thể nào từ khách lạ đến thân quen
Khi chẳng đúng giấc mơ đời em khao khát
Người vẫn đi ngoài phố kia lang bạt
Mãi rong chơi ca hát với phường bát nháo giang hồ!

Người của em, không thể là của đám vong nô
Của những tên tử tội, đám nhớp như hèn hạ
Người của em phải là Đấng Chí Tôn Cao Cả
Oai dũng, uy hùng, cùng tuấn tú khôi ngô

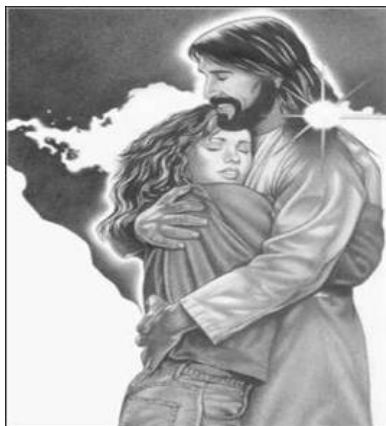
Người của em! Đã đến chưa? Hay em còn phải đợi phải chờ!
Sao lặng lẽ chẳng trả lời em, đành đoạn?

.....

Xin xóa trong con giấc mơ đời ngắn hạn
Chúa đã đến rồi mà con chẳng nhận ra
Xin xóa trong con thói cao ngạo kiêu sa
Cho con thấy vẻ hiền hòa của Chúa
Nơi tình thương dành cho người đau khổ
Nơi bàn tay người nghèo khó, sẻ chia...

ả giang hồ

CHÚA NHẬT HỒNG CỦA EM

Đứng ở cuối con đường quen nơ nhớt
Phía bên kia là vực rất thẳm sâu
Còn gì nữa đâu, một kiếp cơ cầu
Toan bán cả linh hồn nuôi thân xác

Em nào dám mơ một ngày hoan lạc
Chúa Nhật Hồng, nép mình sát tường vôi
Sợ người đời nhìn thấy đùa ăn chơi
Làm ô nhiễm cõi tuyệt vời thiêng thánh

Gió cuối đông không đủ làm em lạnh
Mà trong lòng nghe buốt tận buồng tim
Người hát thánh ca, em đứng lặng im
Bởi tắt tiếng những mùa vui gào thét

Ngày trong trăng sao không hề khép nép
Khách hồng trần bỗng lễ phép trang nghiêm
Em van xin lòng Chúa thấu nỗi niềm
Bởi có biết Ngài đi tìm chiên lạc

Cả con chiên mù, què, câm, điếc lác
Cũng được Ngài để mắt tới xót thương
Bởi Ngài đến, và đi giữa đời thường
Cho em tin em vẫn còn đường sống

Ả giang hồ cũng có mùa hy vọng
Xin từ đây mãi nép bóng từ nhân
Đứng rất xa nhưng tin Chúa rất gần
Em xin được nương thân trong lòng Chúa...

ả giang hồ

BA CHUÔNG

LÀM CHỨNG CHO SỰ THẬT

Người đi dọn đường cho Sự Thật
Không ngại ngần lên án những dối gian
Dẫu có ngục tù, đày đọa, gian nan
Cả mạng sống cũng bằng lòng đánh mất

Người dọn đường, làm chứng cho Sự Thật
Của Nước Trời đây Chính Trực, Công Minh
Chỉ Sự Thật mới xây dựng hòa bình
Còn gian dối, còn điều linh tãm tối

Người bằng lòng ngồi tù dù vô tội
Cho những người có tội, biết hồi tâm
Bốn bức tường, một góc khuất tối tăm
Mà ánh sáng trong lòng như bùng dậy

Người chưa thấy, nhưng tin là đã thấy
Đấng Cứu Đòi đang đến với chúng sinh
Đức Khiêm Nhu đã khởi cuộc hành trình
Đức Yêu Thương trải mối tình Cứu Thế

Cõi nhân trần khắp năm châu bốn bể
Đã nhìn xem Ôn Cứu Độ của Người
Hỡi vị Tiên Hô! Đang ứng nghiệm như lời
Chúa đã đến cứu người lòng thành tín

Tạ ơn Người một chứng nhân đáng kính
Dọn đường đi cho Đấng đến cứu đời
Không chỉ là hô khẩu hiệu suôn xuôi
Còn liều mạng để phục hồi sự thật

Hỡi Nam Nhi! Xứng danh cao trọng nhất
Xin cho con ơn khí khái can trường
Bước lên đường gieo Sự Thật, Tình Thương
Dẫu gian khó mãi kiên cường đi tới...

Ba Chuông

EM CÒN PHẢI ĐỢI AI ?

Em còn phải đợi ai sao?
Mà lòng chưa dậy tràn trào niềm vui
Kìa Người Cứu Thế đến rồi:
Tình thương sâu thẳm Ôn Trời tặng ban

Nghe kìa! Vọng cả dương gian
Bước chân kỳ diệu rộn ràng nơi nơi
Con Thiên Chúa, chính Ngôi Lời
Loan truyền Chân Lý cho người thành tâm

Nhìn kìa! Từ cõi xa xăm
Đức Công Minh chiếu vô ngần uy linh
Hàm oan, áp bức, ngục hình
Người thương giải cứu kẻ tin vào Người

Thấy không! Chết sống lại rồi
Mù, què, câm, điếc vang lời ngợi ca
Công Minh, Từ Ái chan hòa
Trần gian rực rỡ muôn hoa thắm màu

Em còn phải đợi ai sao?
Mà lòng chưa dậy tràn trào niềm vui
Kìa Người Cứu Thế đến rồi:
Tình thương sâu thẳm Ôn Trời tặng ban

Ba Chuông